

A Nemzeti Színháznál mint színész különösen a magyar paraszt-alakokban tűnik ki. Jobb szerepei (az említettekén kívül): Fabula (Aranyember), Durbints sógor (A bor), Csikósgazda (Rákóczi-harang), Vén napszámos (Pacsirtaszó), Peleskei nótárius (címszerep), Márton csikós (Csikós), Csárdásgazda (Sárga csikó), Benedek kurátor (Elnémult harangok), Rózsa Sándor (Fekete lovas), Jeremiás (Árva László király), Varga Péter tisztartó (Egy magyar nábob), Sodró bácsi (Cifra nyomorúság), James (Amihez minden asszony ért), Pedellus (Légy jó mindhalálig!) stb.

Nagy szeretettel foglalkozik a magyar színészet történetével. Hasonló című munkájával 1914-ben elnyerte az 1500 koronás Halmos Izor-féle pályadíjat. (Megjelent Budapesten, 1922-ben, a Táltos-kiadásában.) Számos színésztörténeti cikket írt a különböző napilapokba és folyóiratokba (Pesti Napló, Nyugat, Szózat, Pesti Hirlap, Magyarország, Budapesti Hirlap, Az Élet, Színészek Lapja, Színészujság stb.). A jelen lexikonba is — mint szerkesztőségi tag — több cikket írt s a lexikon II-ik és III-ik kötetének anyagát ő revidálta. Sajtó alatt van egy »Bánk bán« tanulmánya, melyben különösen a színpad szempontjából foglalkozik Bánk szerepével.

1925-ben dr. Hevesi Sándor előterjesztésére a vallás- és közoktatásügyi miniszter megbízta a Nemzeti Színház Múzeumának szervezésével, melynek azóta öre és 1927. óta a Nemzeti Színház könyvtárosa is.

Pataki Szilárd, népszínműíró és dalszerző, sz. 1877. márc. 27-én, a csanádmegyei Apácapusztán, melyet atyja a m. kir. kincstártól bérelt, megh. 1926. márc. 7-én, Budapesten. Fiatal éveiben énekes-színésznek készült s 1896-ban Ódry Lehel-től tanult énekelni, de szép bariton hangja meghülés következtében eltompulván, színpadi álmairól lemondott. Írt népszínműveket, melyek közül a »Szűzdohány« c. egy népszínműpályázaton feltűnést keltett, de miután a Népszínház nem sokára rá megszünt, nem került színre. Több magyar népdalt is szerzett, melyek közül a »Magas jegenyefán sárga rigófészek« kezdetű általánosan elterjedt. E

dalát (melynek társszerzője ifjú Pucsi Pepi cigányprimás) a színpadokon is gyakran énekelték. Ismertebb nótái: »Süvegemnek nincs már bokrétás virága«, »Nem megyek el a templomba, amikor majd esketnek« stb. Népdalainak melódiáit mindig a saját verseire komponálta.

Pataky Kálmán, operaénekes, (tenorista). Tanulmányai után tüzértiszt lett. 17 hónapot töltött a fronton. 1919. dec. 16-án kezdett énekelni és már 1921-ben a M. Kir. Operaház tagja lett, majd 1926. ápr. 13-án próbát énekelt a bécsi állami operaházban, mely után 6 évre szerződötték, itt a bemutatkozása 1926. júl. 6-án volt a »Rigoletto« herceg szerepében, 1928. őszén (Gabriel Pierné francia zeneköltő, a párizsi Conservatoire igazgató dirigálásával) Berlioz Requiemében olyan sikerrel énekelt, hogy a francia kormány kitüntette az Officier d'Académie-rendjellel. Bécsi szerződése megengedi, hogy a M. Kir. Operában sűrűn vendégszerepeljen. P. 1929. júl. 16. nőül vette Beregi Oszkár leányát, Leát. Főbb szerepei: Asszad (Sába királynője), Richard (Álarcosbál), Turiddu (Parasztbecsület), Barinkay (Cigánybáró), Hoffmann, Faust, Kalaf (Turandot), Kálmán (Farsangi lakodalom), Rodolphe (Bohémélet), Mantuai herceg (Rigoletto), De Grieux (Manon Lescaut) stb.

Patek Béla dr., színigazgató, sz. 1884. jan. 23-án, Szabadkán. Színészi működését 1909-ben kezdte a vidéken. Előbb azonban ujságíró volt, majd 1907-ben a Népszínház—Vígopera titkára. 1911. jan. 30-án mint a győri színház titkára elnyerte a színház igazgatását. 1916-tól a lugosi színház vezetője. 1917. máj. havában a nyiregyházi színházban játszik, aug. havában pedig Pápára kapott meghívást. 1918. aug. havában Nagyszében terjesztette a kultúrát. Később lemondott az igazgatásról és impresszárió lett.

Patétikus-iskola a régi klasszikus (kothurnusos) tragédiák, Shakespeare-dramák és a német lovagdrámák nyomán támadt érzélgős előadási mód képviselői. A pesti első magyar színjátszó társulat, mely a németek nyomán haladt, szintén ezen iskola reprezentánsaihoz tartozott,